

Aikaseikkailu

Sisällys

1. Lähtölaskenta.....	2
2. Koti kuntoon	3
3. Eväät valmiiksi	4
4. Ostoksille.....	5
5. Hyvä olo.....	6
6. Kaverit mukaan.....	7
7. Oppimassa	9
8. Luonnossa.....	10
9. Lepohetki.....	11
10. Aikahyppy	12

Tarinan on julkaissut Mannerheimin Lastensuojeluliitto, 2021.
Käsikirjoittajat: Jenni Helenius ja Erja Anttonen

1. Lähtölaskenta

Kertoja: "Tässä on Kuura. Hän on nyt kymmenenvuotias. Eilen Kuura muutti uuteen kotiin. Tai ei se mikään uusi talo ollut, vaan yli satavuotias keltainen hirsitalo, jota ympäröi suuri puutarha. Kun Kuura kiipesi yläkerrassa olevaan , portaat narisivat. Kuura kantoi tavaroitaan laatikoissa ja kasseissa yläkertaan. Portaat ylös, portaat alas. Ilta alkoi jo hämärtää ja Kuura otti taskulampun mukaan. Kun Kuura kantoi ehkä kymmenettä laatikkoa huoneeseensa, se putosi ja tavarat vierivät ympäri lattiaa. Taskulamppu kierähti vanhan lipaston alle ja Kuura kumartui etsimään sitä. Hän huomasi taskulampun valon osoittavan vanhaan kirjaan, joka oli aivan pölyn ja hämähäkinseittien peitossa. Kuura ojensi kätensä, veti kirjan esille ja puhalsi pölyt sen päältä. Taskulampun valossa hän luki:

Kuura: "Matkustus maan keskipisteeseen. Kirjoittanut Jules Verne, 1864, suomennettu 1917. Oho, aika vanha kirja."

Kertoja: Kuura avasi kirjan ja huomasi, että siinä tutkimusmatkailijat aikoivat matkustaa maapallon läpi. Mutta vaikka siellä pitäisi olla laavaa, tutkijat löysivät myös dinosauruksia ja hyökyaaltoja.

Kuura: "Äh, ei oo totta, Kuura sanoi. Mutta kun ei vielä tiedetty tarkkaan, mitä maapallon sisällä on, niin pystyi kuvittelemaan kaikenlaista. Onneksi nyt kaikki on jo tutkittu."

POM: "Miten niin kaikki on jo tutkittu?"

Kertoja: Kysyi utelias ääni Kuuran vieressä.

Kuura: "Kuka sinä olet?"

Kertoja: Kuura kysyi.

POM: "Aikaseikkailijakapteeni POM. Matkustin tänne aikakoneella, sadan vuoden päästä tulevaisuudesta."

Kuura: "No etkä matkustanut, Kuura sanoi. Sinä näytät kymmenenvuotiaalta. Ei lapset matkusta yksin aikakoneella."

POM: "No nytpä matkustavat.... Tosin aikakone hajosi kappaleiksi, POM totesi ja taputteli vatsaansa. "Koska syödään?"

Kuura: "Hmm, ei varmaan ihan heti, koska meillä on tämä muutto kesken. Mikä juttu se aikakone on?"

POM: "Katso tarkemmin kirjaa. No, ravista sitä!"

Kuura: "Hei, täällä on joku lappu. Aikakoneen piirustukset. Tehnyt Eino ja Aino 1920. Tämähän on hieno aikakone! Se on tehty isosta puisesta laatikosta. Siinä on jotain vipuja, hammasrattaita, avain ja vanha taskukello. Ja kompassi. Ja..."

POM: "Niinniiinniiin, mutta katso nyt, mitä siitä puuttuu. "

Kuura: "No mitä?"

POM: "No vaikka mitä! Nuo piirrokset on tehty yli sata vuotta sitten. Kai te nyt jotain olette keksineet tässä välissä? Miten olisi vaikka valonnopeuskytkin, pikasuperhyperkiihdytysajo, aika-
ulottuvuus-vakauserjestelmä. Vakionopeudensäädin. Virtanappula. Ja eväät.... Virtanappulasta

puheen ollen. Miksi täällä on näin pimeää? Eikö sähköä ole vielä keksitty? Taputan käsiäni yhteen näin naps-naps, mutta valot eivät vaan syty.”

Kuura: ”No sähköt nyt oli keksitty jo ainakin sata vuotta sitten. Paina tätä valokatkaisijaa.”

POM: ”Ahaa... nerokasta. No niin. Katsotaanpas sitä piirrosta vielä. Meidän on rakennettava aikakone, että pääsen takaisin tulevaisuuteen.”

Kuura: ”Mitä kummaa. Ihan oikeasti vai. Ehkä oletkin vaan minun mielikuvitustani, etkä oikea.”

POM: ”No olen ihan oikeaa mielikuvitusta! Tulin katsomaan ohjeita Einon ja Ainon aikakoneen piirroksista, koska minun koneeni hajosi. Matkustin aikakoneella, jota mainostettiin lauseella: ”Pakkaa reppusi ja seikkaile tulevaisuuteen!” Ja tässä nyt olen, menneisyydessä. Se toimi kätevästi näinkin päin. Mutta NYT me lähdetään tulevaisuuteen.”

Kuura: ”Ai nyt heti?”

POM: ”Joo, ei ihan heti. Täytyy valmistautua. Tuota konetta pitää päivittää hyvillä asioilla tästä ajasta. Käsitätkö: menneisyydessä tehdyt valinnat vaikuttavat tulevaisuuteen. Talonne ohi virtaava tuo joki. Sen vesi on niin puhdasta, että siellä voi uida. Jos joku olisi menneisyydessä päästänyt sinne tehtaan saasteita, niin etpä haluaisi niiden seassa pulikoida, vai mitä... Minäpä vienkin tulevaisuuteen tietoa siitä, mikä on hyvin tässä ajassa. Sitten voin kertoa koulussa, mitkä hyvät asiat säilyivät samanlaisina sata vuotta.”

Kuura: ”Okei. Mitäs ne muut hyvät asiat on?”

POM: ”Katsotaanpas... tarvitaan: jotain luonnosta, jotain kodista, tietoa rahasta, tietoa siitä, miten opiskelette ja miten rentoudutte. Kaveritaitoja. Ja evästä.”

Kertoja: Silloin, juuri sopivasti, kuului alakerrasta Kuuran äidin ääni: ”Syömään!” Kuura ja POM piilottivat kirjan ja aikakoneen rakennusohjeen laatikkoon, jonka Kuura sulki riippulukolla. Sitten he ryntäsivät portaat alas iltapalalle. Taskulamppu jäi pyörimään Kuuran huoneen lattialle. Miten tarina jatkuu? Siitä kuulet ensi kerralla.

2. Koti kuntoon

***Viime jaksossa tapahtui:** Kuura muutti uuteen kotiin, joka oli yli satavuotias keltainen hirsitalo, jota ympäröi suuri puutarha. Omassa huoneessaan hän pudotti taskulamppunsa lipaston alle ja löysi vanhan seikkailukirjan tutkimusmatkailijoista, jonka sisältä putosi sata vuotta sitten tehty piirros aikakoneesta. Piirrosta tarkasteli Kuuran kanssa myös aikaseikkailijakapteeni POM, joka näytti kymmenenvuotiaalta, mutta oli tullut aikakoneella tulevaisuudesta. POMin aikakone oli hajonnut ja hän etsi ohjeita uuden rakentamiseen.*

Kertoja: Seuraavana aamuna Kuura ja POM heräsivät aikaisin, avasivat riippulukon ja ottivat aikakoneen piirustukset esille. He kävivät hakemassa talon kellarista ison puisen perunalaatikon, melko samanlaisen kuin piirroksessa. POM oli hyvin kiinnostunut Kuuran talosta. Hän ei ollut

nähty samantlaisia ovenkahvoja, ja avaimetkin näyttivät kummallisilta. Hän kertoi, että tulevaisuudessa ovet avataan eri tavalla.

POM: "No niin, näyttähän sitä piirrosta. Aikakoneessa on siis jotain vipuja, hammasrattaita, avain ja vanha taskukello. Ja kompassi. Okei, etsitään niitä myöhemmin. Mutta nyt tarvittaisiin jotain täältä kotoa. Kuura, mistä tietää, että tämä koti on nykyajan koti, eikä sata-vuotta-sitten-koti?"

Kuura: "hmm... No, ainakin meillä on tietokone ja puhelimia. Ja varmaan kymmenen laturia. Ja vesivessa. Eikä sata vuotta sitten ollut kaupasta ostettua leipää muovipussissa. Ja onhan täällä tehtaassa tehtyjä lelujakin."

POM: "Leluja! Ettekö te leikikään käpylehmillä? Minun äiti aina sanoo, että kyllä ennen osasi lapset leikkiä käpylehmilläkin."

Kuura: "Jaa... voidaan me leikkiä, mutta on meillä muutakin. Vaikka nyt pehmoleluja, poneja, pikkuautoja, autorata, kauko-ohjattava auto, legoja ja toimintafiguureita."

POM: "Ohhoh. Aika paljon muovia. Kai te kierrätätte nuo, kun ne menevät rikki?"

Kuura: "Joo, tottakai. Kun en leiki enää jollain lelulla, niin annan sen jollekin pienemmälle tai vien kirpputorille. Risat menevät muovinkeräykseen tai roskiin."

POM: "Hyvä. Teidän kodissa on aika paljon tavaroita. Mikä siellä on tärkeintä?"

Kuura: "No, ehkä ei ne tavarat, vaan ihmiset, joiden kanssa siellä asutaan. Koti on turvallinen paikka, johon voi mennä lepäämään. Ja siellä omat tavarat pysyy tallessa."

POM: "Tuo on suunnilleen sama kuin tulevaisuudessakin... Hmm.. nyt pitäisi löytää nykyajan kodista jotain muutakin hyvää aikakoneen rakentamiseen. Koti... että omat tavarat pysyy tallessa... Mikäs se oli, jonka avasit avaimella, kun otit aikakoneen kartan piilosta esille?"

Kuura: "Ai tämä riippulukko?"

POM: "Se. Sillä saisimme varmaan lukittua aikakoneen eväslatikon, ettei ruuat lentele pitkin aikajatkumoa."

Kertoja: Ja taas! Sattuipa sopivasti. Alakerrasta Kuuran äidin ääni: "Syömään!"

Kertoja: Miten tarina jatkuu? Siitä kuulet ensi kerralla.

3. Eväät valmiiksi

Viime jaksossa tapahtui: Kuura ja POM tutkivat taloa. POM ihmetteli sitä, miten paljon tavaroita talossa oli. Hän kyseli, kierrätetäänhän tavarat, kun ne menevät rikki. Aikakonetta varten he löysivät riippulukon ja avaimen.

Kertoja: Kuura ja POM söivät kalakeittoa.

POM: "mmm... hyvää! Tätä tulevaisuudessakin syödään, aina kun kalaa on saatavilla. Siinä on vaan vähän erilaiset mausteet."

Kuura: "Joo, ja kalakeittoa on syöty menneisyydessäkin, vaikka miten kauan."

POM: "Kuura, mikä on sinun lempiruokaasi?"

Kuura: "Spagetti ja jauhelihakastike, pizza... ja kesäkeitto."

POM: "Spagetti onkin hyvää! Tulevaisuudessa liha usein vaihdetaan kasvisproteiiniin. Ruoka-annokset ei ole kovin suuria... mutta äiti sanoo, että sopivan kokoinen, terveellinen, hyvänmakuinen ja kaunis annos on just hyvä. Hei, me tarvitaan vitamiineja, että jaksetaan tehdä aikahyppy aikakoneella. Mitähän terveellistä ruokaa täältä kannattaisi ottaa aikakoneeseen? Kasvaako tämän talon pihalla jotain syötävää?"

Kertoja: Kuura ja POM kiittivät äitiä ruuasta ja juoksivat puutarhaan. He pakkasivat eväslaatikkoon marjoja, omenia, ruohosipulia ja persiljaa. POM halusi viedä tulevaisuuteen myös pullollisen hanavettä, jotta voisi tulevaisuudessa vertailla, maistuuko se samalta vai erilaiselta kuin tulevaisuuden vesi. Kellarista löytyi myös purkillinen takapihan mehiläisten tekemää hunajaa. POM ilahtui siitä kovasti, koska tulevaisuudessakin hyönteisten pärjäämisestä ollaan huolissaan, eikä hunajaa ei ole aina saatavilla.

Miten tarina jatkuu? Siitä kuulet ensi kerralla.

4. Ostoksille

Viime jaksossa tapahtui: Kuura ja POM söivät kalakeittoa ja keskustelivat lempiruuista. He totesivat, että jokaisella voi olla montakin lempiruokaa. POM arveli, että he tarvitsisivat aikakoneeseen evästä, kuten omenia, marjoja ja vettä. Vitamiineja luonnosta.

Kertoja: Kuura ja POM lähtivät ulos ja ottivat taas aikakoneen piirustukset esiin. POM alkoi tehdä listaa siitä, mitä kaikkea vielä tarvittaisiin.

Kuura: "Pitäisikö meidän ostaa aikakoneeseen polttoainetta?" kysyi Kuura

POM: "Eeei tarvitse. Se toimii biojätteellä. Kun me vaikka syödään hedelmiä, heitetään banaaninkuoret ja omenan kara tankkiin. Mutta rahaa pitää olla mukana kaiken varalta. Minulla on saldonsiirtosovellus, jolla isä laittaa tililleni rahaa. Joka viikko neljä miljoonaa kaksikymmentäkahdeksan zeuroa."

Kuura: "Oho. Mulla on vaan säästöpossussa muutama kolikko ja pankissa tilillä säästöjä. Saatko itse pitää kaikki ne neljä miljoonaa kaksikymmentäkuusi zeuroa?"

POM: "Saan. Mutta zeuro ei ole sama kuin euro. Yksi euro on miljoona zeuroa. Helppoa! Isä sanoo, että minun pitää laittaa yksi miljoona säästöön, yksi hyväntekeväisyyteen ja kaksi johonkin, mistä itse tykkään."

Kuura: "Mitäs se hyväntekeväisyys on?"

POM: "No, autetaan vaikka uhanalaisia eläimiä ja siivotaan roskia merestä."

Kuura: "Okei. Kuulosta järkevältä. Mitä ostat, kun ostat mitä tykkäät?"

POM: "Useimmiten karkkia tai aikakoneen käyttöaika, tai säästän pari viikkoa ja ostan uuden pelin."

Kertoja: Miten tarina jatkuu? Siitä kuulet ensi kerralla.

5. Hyvä olo

Viime jaksossa tapahtui: Kuura ja POM miettivät, mistä polttoainetta aikakoneeseen. POM tiesi, että kone toimii biojätteellä, mutta varmuuden vuoksi olisi hyvä olla myös rahaa mukana. Kuuran nykyhetken euro oli samanarvoinen kuin POMin tulevaisuuden miljoona Zeuroa. POM oli tottunut säästämään rahaa ja laittamaan sitä myös esimerkiksi luonnonsuojeluun.

Kertoja: Kun Kuura ja POM jatkoivat aikakoneen rakentamista. He huomasivat, että tarvitaan vielä ainakin kello, kompassi ja pari muutakin juttua. Samalla kun Kuura naputteli vasaralla aikakoneen puulaatikosta törröttäviä nauvoja syvemmälle, POM otti pari puupalikkaa, hakkasi niitä yhteen ja rallatti:

POM: "Kuura, ja Kuura, ja POM. Kuura, ja Kuura, ja POM. Kuura, ja Kuura, ja..."

Kuura: "Mikäs biisi tuo on?"

POM: "Keksin sen juuri. Katsos kun eihän niitä biisejä tarvitse aina samalla tavalla soittaa. Se voi olla myös vaikka takaperin. Tai POM, ja POM, ja Kuura, ja POM. POM, ja POM, ja Kuura, ja POM."

Kuura: "joojoo tajusin. Niinkö te teette musiikkia?"

POM: "On meillä sellaisiakin biisejä, jotka soitetaan joka kerta samalla tavalla."

Kuura: "Mutta kyllä kai kunnolla mietitty sävellys tekee musiikista suositumpaa? Että kaikki tunnistavat sen kappaleen ja sitten siitä voi jutellakin? Ja hyvä musiikki rauhoittaa tai innostaa tai saa kuvittelemaan."

POM: "Joo, kaunista! Mitä kuvittelit?"

Kuura: "Ehkä sinistä taivasta ja pilviä."

POM: "Minä kuvittelin jäätelöannosta. Sellaista näään korkeaa, jossa on kermavaahtoa ja karkkeja. Sellaista, jota syön lomalla."

Kuura: "Mitä teet yleensä lomalla?"

POM: "Otan leijulautani ja menen rannalle. Tai istun sohvalle ja lähden virtuaalimatkalke, vaikka Hawaijille, Timbuktuun tai Saturnukseen."

Kuura: "Saturnukseen? Pääseekö tulevaisuudessa sinne?"

POM: "Höh, virtuaalimatkalta pääsee."

Kuura: "Niin, mielikuvitus on hyvä juttu. "

POM: "Siitä on apua myös Aikasyöppöjä vastaan kamppaillessa."

Kuura: "Aikasyöppöjä? Mitä ne ovat?"

POM: "Aikasyöpöt ovat koneita, jotka saavat unohtamaan, mitä olit tekemässä. Esimerkiksi katsot tubevideoita koko päivän, vaikka sinun piti mennä ulos. Tai jonkun koneen piippaus häiritsee, kun yrität keskittyä läksyihin tai nukkua. PIIP, TÖÖT, tärkeä viesti, vastaa heti. Ja sitten siellä on joku mainos, etkä enää muista mitä olit tekemässä. Etkä ainakaan saa enää unta. Tai salanasovelluksesi menee tilttiin ja kaikki salanasasi ovat siellä, etkä saa avattua ovea älylukosta, vaikka kaverisi odottaa sinua jo pihalla. Ja sitten sinun pitää kiivetä ulos ikkunasta."

Kuura: "Onpa hyvä, että ikkunasta pääsee. Olisi kamalaa, jos Aikasyöppö kone ei päästäisi ulos, eikä sille voisi tehdä mitään."

POM: "Mutta kiire siinä voi tulla. Siitä puheen ollen. Olisko täällä talossa mitään ylimääräistä kelloa, jonka voisi ottaa aikakoneeseen mukaan?"

Kuura: "On täällä tällainen vanha, vedettävä herätyskello. Se ei kyllä välttämättä ole ihan tarkka enää."

POM: "Tämähän on aikakoneeseen ihan täydellinen! Katso! Kun kääntelee viisareita, ne menevät eteenpäin tai taaksepäin. Niinhän aikakoneen pitääkin mennä. Tämä me otetaan!"

Kertoja: Miten tarina jatkuu? Siitä kuulet ensi kerralla.

6. Kaverit mukaan

***Viime jaksossa tapahtui:** Kuura ja POM juttelivat musiikista. POM kertoi, että tulevaisuudessa musiikin voi joka kerta muokata sellaiseksi kuin haluaa. He myös huomasivat, että sama musiikki voi herättää eri kuuntelijoissa erilaisia tunteita. Hyvinvointia haittaa se, että kaikenlaiset koneet häiritsevät piipityksellään unta ja keskittymistä. Sellaiset aikasyöpöt pitää välillä pistää kuriin. Aikakoneeseen he löysivät vanhan herätyskellon, jonka viisareita voi siirrellä eteenpäin tai taaksepäin.*

Kuura: "Mitäs seuraavaksi tehdään?"

POM: "Nyt aikakoneessa on melkein kaikki, mitä tarvitaan. Mutta minä tarvitsen vielä tietoa siitä, miten tässä ajassa selvitetään riitoja kavereiden kesken. Ja miten hankitaan uusia kavereita."

Kuura: "hmm.... riitoja selvitetään yleensä anteeksi pyytämällä. Vaikka usein ne riidat kyllä jatkuvat, kun jompikumpi tai molemmat mököttävät. Toinen ei suostu puhumaan mitään ja

katsoo vaan pois päin, kun toinen yrittää puhua. Sitten ehkä jutellaan rauhassa ja pyydetään anteeksi ja sovitaan, että nyt kyllä ollaan ystävällisempiä. Kavereista kannattaa pitää huolta.”

POM: ”Joo, muuten kaverin voi kyllä hukata. Jos hukkaa, niin mistä saa uusia kavereita?”

Kuura: ”Usein koulusta tai harrastuksista. Tai vaikka naapurista, jos siellä sattuu asumaan saman ikäisiä. Mutta ei kyllä ole helppoa löytää uusia kavereita.”

POM: ”Miten niin? Etkö voi vaan mennä jonkun luokse ja kysyä, oletko minun kaveri? Niin me tulevaisuudessa tehdään.”

Kuura: ”No en voi!”

POM: ”Miksi?”

Kuura: ”No en uskalla.”

POM: ”Miksi?”

Kuura: ”En ole ikinä tehnyt niin.”

POM: ”Miksi?”

Kuura: ”Kun pelkään, että se sanoo ei.”

POM: ”Mutta entäs jos se sanookin joo? Tai että, enpä tiedä, mutta kokeillaan ainakin?”

Kuura: ”Niin kai sitten...”

POM: ”No niin, ei kun kysymään sitten vaan. Tarvitset kaverin mukaan aikakoneeseen.”

Kuura: ”Miten niin. Onhan mulla sinut.”

POM: ”Niin, mutta jos satunkin olemaan mielikuvitusta. Ja joka tapauksessa jään tulevaisuuteen, ja sinun pitäisi tulla takaisin kaverin kanssa. Nyt mars naapuriin.”

Kuura: ”Mutta me on juuri muutettu tänne. En tunne naapureita.”

POM: ”Sitä parempi. Tänne vaan, aidan luokse. Siellä on sinun ikäisen näköinen tyyppi leikkaamassa nurmikkoja. Pysäytetään se! Hei siellä, meillä on asiaa. Seis.”

UTU: ”Hei...”

POM: ”Minä olen Aikaseikkailija-kapteeni POM ja tässä on Kuura, joka muutti eilen tähän naapuriin. Kuka sinä olet?”

UTU: ”Minä olen Utu. Hauska tutustua!”

POM: ”No niin, minähän sanoin, että on hauska tutustua. Kuura, tässä on sinun uusi ystäväsi. Utu. Kun saat sen nurmikoksi leikattua, tule tänne. Me tarvitaan sinut rakentamaan aikakonetta.”

UTU: ”Oo-kei...”

POM: ”Selvä. Nähdään pian.”

POM: ”Kuura. Hyvä kaveri on juuri tuollainen. Valmis kokeilemaan uusia juttuja ja kuuntelemaan ehdotuksiasi.”

Kuura: ”Oo-kei.”

Kertoja: Miten tarina jatkuu? Siitä kuulet ensi kerralla.

7. Oppimassa

***Viime jaksossa tapahtui:** Kuura ja POM juttelivat kaveruudesta. Kuuran mielestä uusien kaverien löytäminen oli vaikeaa, mutta POMin mielestä ihan helppoa. Niinpä POM meni naapurin aidalle, kurkisti yli ja esittäytyi siellä ruohoa leikkaavalle Utulle, joka oli myös kymmenenvuotias. Hän kutsui Utun tekemään heidän kanssaan aikakonetta.*

Kertoja: Kuura ja POM näyttivät aikakoneen piirroksat Utulle, joka tuli innoissaan mukaan suunnittelemaan konetta. He vasaroivat sojottavat naulat kiinni puiseen laatikkoon ja kiinnittivät siihen herätyskellon. Eväsrasia kiinnitettiin vahvalla teipillä, mutta se lukittiin riippulukolla, jonka avaimen Kuura laittoi taskuunsa.

UTU: "En olekaan ikinä tehnyt aikakonetta. Tässähän oppii kaikenlaista", Utu totesi.

POM: "Joka päivä oppii jotain. Opit, miltä tuntuu, kun joku juttu menee monta kertaa pieleen ja sitten onnistuu... Opit, miten kaverisi reagoi, jos ilmeesi näyttää hajamieliseltä. Opit, montako minuuttia ehtii käyttää koulumatkan eri osiin. Koulussakin oppii. Niin. Mitä te opitte koulussa?", POM kysyi.

Kuura: "No... lukemista, laskemista... maantietoa, historiaa, biologiaa. Käsitöitä, liikuntaa ja musiikkia. Ja opitaan me myös keksimään tekemistä välitunnilla", sanoi Kuura. "Mitä tulevaisuuden koulussa opitaan?"

POM: "Eniten tiedonhakutaitoja. Ja me pidetään keskustelutunteja. Ja käsitöitä ja liikuntaa myös."

Kuura: "Tiedonhakutaitoja?"

POM: "On tärkeää osata etsiä tietoa oikeasta paikasta. Muuten voi saada ihan väärää tietoa. Keskustelutunneilla jutellaan niistä tiedoista, joita olemme löytäneet. Opettaja kertoo asioista lisää. Mietimme niitä monelta kannalta, ja teemme projekteja yhdessä. Joskus koetamme keksiä johonkin yhteen ongelmaan erilaisia ratkaisuja. Siinä pitää kuunnella muiden ideoita ja keksiä omia. Ne on tärkeitä taitoja tulevaisuudessa."

Kuura: "Vau, kuulostaa hauskalta. Ja siitä on varmaan hyötyä aikakoneen tekemisessä."

POM: "On... meidän opettaja sanoo, että kun sinulla on ongelma, yritä ajatella jotakin eri tavalla. Meidän ongelma taitaa olla, että meiltä puuttuu tapa kiihdyttää aikakone liikkeelle."

Kuura: "No, ajatellaan sitten eri tavalla... Entä jos ei kiihdytetä konetta vaan jotakin sen ympärillä? Aikakone pysyisikin paikallaan ja tehtäisiin vaikka jonkinlainen pyörre siihen ympärille?"

POM: "Millä sen voisi tehdä?"

UTU: "Otetaanko vaikka tämä pöytätuuletin, jolla saisi ilman virtaamaan ympärillä? Tai kannetaan aikakone leikkipuiston karuselliin? Tai kerrostalon kuivaushuoneeseen, ja tuuletin täysille?"

POM: "hmmm. Näitä pitää harkita."

Kertoja: Miten tarina jatkuu? Siitä kuulet ensi kerralla.

8. Luonnossa

Viime jaksossa tapahtui: Kuura, Utu ja POM rakensivat aikakonetta. He miettivät, että usein ongelma ratkeaa, kun sitä ajatellaan eri näkökulmista. He miettivät, onko aikakonetta pakko kiihdyttää, vai voisiko aikakone pysyäkin paikallaan, ja ympärillä olisikin jotain, joka liikkuisi kovaa vauhtia. He miettivät tuuletinta, kerrostalon pyykinkuivaushuonetta ja leikkipuiston karusellia.

Kertoja: Yhtäkkiä Utu keksi:

UTU: "Trombi! Nyt tarvitaan trombi", Utu sanoi.

Kuura: "Mutta eikös se ole vaarallista? Eikä trombeja ole kovin usein maapallon pohjoisosassa – ainakaan nykyään", sanoi Kuura ja vilkaisi POMia.

UTU: "Ei, kun minä tarkoitan meidän koira. Haetaan Trombi apuun. Se kyllä sählää ja säntäilee ympäriinsä niin paljon, että kyllä siitä luulisi riittävästi virtaa tulevan."

POM: "Mainiota! Olisipa hauska tutustua lemmikkieläimeen. Mitä sinä teet sen koiran kanssa?"

UTU: "Trombi on iso koira. Se pitää viedä kaksi kertaa päivässä pitkälle lenkille. Se tykkää juosta pallon perässä ja hakea keppejä ja tohveleita. Ja naapurin rouvan haravan. Onko sinulla Kuura lemmikkieläimiä?"

Kuura: "Ei ole. Äiti on allerginen. Harmi. Tykkään eläimistä. Myös linnuista, sisiliskoista ja leppäkertuista. Mutta en tykkää hyttysistä, ampaisista ja muista pörriäisistä. Miksi niitä pitää edes olla!"

UTU: "Pörriäisillä on tärkeä tehtävä kasvien pölyttäjinä ja linnunruokana... Hei, vaikka sinulla ei ole omia lemmikkejä, niin sinulla voi olla eläimiä ystävinä. Tule Trombia tapaamaan aina kun haluat. Voit viedä sen välillä lenkille. Minä menen hakemaan Trombin."

Kertoja: Kuura ja POM jatkoivat aikakoneen naputtelua ja odottelivat Utua.

Miten tarina jatkuu? Siitä kuulet ensi kerralla.

9. Lepohetki

Viime jaksossa tapahtui: Kuura, Utu ja POM rakensivat aikakonetta. He miettivät, miten aikakoneen saisi kiihdytettyä ja Utu keksi hakea apuun ison koiransa nimeltä Trombin. Utu muistutti, että kaikilla kasvi- ja eläinlajeilla on joku tärkeä tehtävä luonnossa. Vaikka kaikilla ei ole lemmikkejä, silti voi olla eläimille ystävällinen ja auttaa niitä.

Kertoja: Kuura oli pamauttanut vasaralla sormeensa ainakin kaksi kertaa. POMin jalat olivat jo ihan väsyneet, kun hän oli juossut yläkertaan, alakertaan, ulos, yläkertaan, alakertaan ulos, ja niin edelleen, hakemassa kiinnostavia tavaroita Kuuran huoneesta. Kuura ja POM odottivat Utua hakemasta Trombi-koiraa, mutta heitä ei näkynyt vielä.

POM: ”Ääh, nyt on pakko pitää tauko. Mitenkäs täällä rentoudutaan?”

Kuura: ”Mitä jos mennään tuohon trampoliinille makoilemaan ja katsellaan pilviä?”

POM: ”Noh, maassa maan tavalla. Kokeillaan.”

Kertoja: Kuura katseli pilviä ja mietti, mitä muotoja niissä näkyy. Yksi näytti ihan lehmältä. Toinen maapallolta. Kolmas ehkä vihaiselta ukkelilta. POM ei kauaa jaksanut makoilla hiljaa. Hän alkoi laulaa.

POM: ”Kuura – ja Utu- ja POM. Ja Kuura, ja Utu, ja POM. Ja Kuura, ja Utu, ja Trombi, ja POM. Ja Trombi, ja Trombi, ja HUAAAAAAAA! Terve!”

Kertoja: Utun koira Trombi oli juuri hypännyt trampoliinille ja nuoli POMin ja Kuuran kasvoja. He pomppasivat pystyyn ja tervehtivät Trombia.

POM: ”Siinä näette! Kaikille vapaa-aika ei ole lepäilyä, lukemista ja tietokonepelejä. Minä ja Trombi tykätään vähän vauhdikkaammasta vapaa-ajasta. Onkos teillä täällä vaikka niitä karting-autoja? Tai benji-hyppypaikka? Tai kiipeilypuisto puussa?” Semmoisista olen lukenut historiantunnilla, että semmoisissa teidän aikana vietettiin vapaa-aikaa”.

Kuura: ”Ei nyt ihan tavallisen päivän vapaa-aikaa. Ne on erityistilanteita varten. Mutta moni harrastaa vapaa-ajallaan liikuntaa. Vaikka lenkkeilyä, jalkapalloa, käsipalloa, koripalloa, pesäpalloa, uppopalloa, golfia ja tennistä. ”

POM: ”Pallo lenteleekin aika vauhdikkaasti. Me kyllä tulevaisuudessa pystymme kauko-ohjaamaankin palloa. Se myös leijuu. Me pelataan golfia niin, että reikiä on myös seinissä ja puissa. Mutta katsokaa! Trombi nukahti. Sillä on rentoutumisen supertaito. Tuosta vaan silmät kiinni ja unta palloon. Antaa sen nukkua vähän aikaa, niin se jaksaa sitten osallistua aikakoneen käynnistämiseen. Ja oikeastaan nuo pilvet näyttää vähän lampailta. Yksi... kaksi... kolme... yhdeksän... Taidanpas vähän kellahtaa tähän trampoliinille vielä..... kymmenen... kuusikymmentäneljä.... krooh....”

Kertoja: Miten tarina jatkuu? Siitä kuulet ensi kerralla.

10. Aikahyppy

Viime jaksossa tapahtui: Kuura, Utu ja POM ovat rakentaneet aikakonetta. He alkavat olla valmiita aikahyppyyn. Mukaan on haettu myös Utun iso koira Trombi. POM on ainoa, joka on ennenkin matkustanut aikakoneella, mutta koska aikakone on rakennettu sata vuotta vanhoilla, Einon ja Ainon tekemillä ohjeilla, hänkään ei ole ennen kokeillut ihan tällaista toteutusta.

Kertoja: Kun POM heräsi päiväunilta, hän totesi, että aikakone alkoi olla valmis. Piirustusten mukaan isoon puiseen laatikkoon oli lisätty vipuja, hammasrattaita, avain ja kompassi. Taskukellon tilalle he ottivat vanhan herätyskellon, jonka viisareita voi kätevästi siirrellä eteen- ja taaksepäin. Aika-ulottuvuus-vakausjärjestelmäksi he kiinnittivät Kuuran älypuhelimien ja pikasuperhyperkiihdytysajoksi laitettiin Utun tablettilta pyörimään avaruuselokuvan valonnopeuskohtaus. Eväät oli pakattu rasiaan, joka oli varmuudeksi kiinnitetty riippulukolla, ettei se putoaisi kyydistä matkan aikana.

Nyt alkoi olla valmista ja POM aikoi juuri painaa jatkojohdossa olevaa virtanappulaa.

Kätevä vinkki: kun jatkojohtoa ei kiinnitetä pistorasiaan, aikakoneen voi viedä puutarhaan niin kauas kuin haluaa. He veivät sen Kuuran ja Utun kotien keskelle niin, että Trombi mahtuisi säntäilemään edestakaisin. Kuuralla oli päässään pikku-kemistin setistä otetut suojalasit, Utulla vanhat aurinkolasit ja POMilla talon kellarista löytynyt hitsausmaski.

POM: "Kuuleeko lennonjohto? Täällä kapteeni POM. Aikakone matkalla tulevaisuuteen valmistautuu aikahyppyyn ajassa Juuri tänään, nyt ja heti. Ai aikakoneen nimi ja matkustajat? ööö... Kuura ja Utu ja POM, aikakoneessa mallia Eino ja Aino.... Ai tunnussana? Pakkaa reppusi ja seikkaile tulevaisuuteen... Lentolupa myönnetty. Noin, käännetään kellonviisareita eteenpäin. Utu, valonnopeustoiminto käyntiin. Kuura, avaa aika-ulottuvuus-vakausjärjestelmä. Utu, heitä pallo ja päästä Trombi juoksemaan sen perässä. Pitäkää kiinni eväslaatikosta. Minä painan virtanappulaa. Nyt mennäääääääään..."